

הקדמת ספר הזוהר

(דף א ע"א)

רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח, כתיב (שיר השירים ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. מי השושנה? זו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (משום שיש שושנה ויש שושנה). מה השושנה שהיא בין החוחים יש בה אדם ולכן - אף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יש בה דין ורחמים. מה שושנה יש בה שלשה עשר עלים - אף בכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יש שלש עשרה מדות רחמים שמקיפות אותה מכל צדדיה. אף אלהים של פאן, משעה שנזכר, הוציא שלש עשרה תבות להקיף את כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל ולשמר אותה. ואחר כך נזכר פעם אחרת. למה נזכר בפעם אחרת? כדי להוציא חמשה עלים חזקים שסובבים את השושנה. ואותם החמשה נקראים ישועות, והם [חמשה] [חמשים] שערים. ועל זה הסוד כתוב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָׂא, זו כּוֹס של בְּרָכָה. הכּוֹס של בְּרָכָה צריכה להיות על חמש אצבעות ולא יותר, כמו שהשושנה שיושבת על חמשה עלים חזקים בדגמא של חמש אצבעות. והשושנה הזו היא כּוֹס של בְּרָכָה. מ"אלהים" השני עד "אלהים" השלישי - חמש תבות. מכאן והלאה האור שנברא ונגנז ונכלל בברית ההוא שנכנס בשושנה [ס"א ז] והוציא בה זרע, וזה נקרא עץ עשה פרי אשר זרעו בו. ואותו הזרע קים באות הברית ממש. וכמו שדמות הברית נזרע בארבעים ושנים זוגים [של אות] הזרע ההוא, כך נזרע השם החקוק מפרש בארבעים ושתים אותיות של מעשה בראשית.

בראשית. רבי שמעון פתח, (שיר ב) הנצנים נראו בארץ. הנצנים - זה מעשה בראשית. מתי נראו בארץ? ביום השלישי,

ולביתר אדפר זמנא אחרא. אמאי אדפר זמנא אחרא. בגין לאפקא חמש עלין תקיפין דסחרין לשושנה. ואנון חמש אקרון ישועות. ואנון חמש תרעין. ועל רזא דא כתיב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָׂא דא כּוֹס של בְּרָכָה. כּוֹס של בְּרָכָה אצטריך למהוי על חמש אצבעאן ולא יתיר. כגוונא דשושנה דיתבא על חמש עלין תקיפין דוגמא דחמש אצבעאן. ושושנה דא איהי כּוֹס של בְּרָכָה. מאלהים תנינא עד אלהים תליתאה חמש תיבין. מכאן ולהלאה אור דאתברי ואתגניז ואתפליל בברית ההוא דעאל בשושנה (ס"א דא) ואפיק בה זרעא. ודא אקרי עץ עושה פרי אשר זרעו בו. וההוא זרע קיימא באות ברית ממש. וכמה דדיוקנא דברית אזדרע בארבעין ותריין זוגין ההוא (נ"א דהוא) זרעא, כך אזדרע שמא גליפא מפרש בארבעין ותריין אתון דעובדא דבראשית.

בראשית, רבי שמעון פתח (שיר השירים ב) הנצנים נראו בארץ. הנצנים, דא עובדא דבראשית, נראו בארץ אימתי, ביום

שְׁפֹתוֹב וּתּוֹצֵא הָאָרֶץ, אֲזַ נִרְאוּ
בְּאָרֶץ. עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ - זֶה
הַיּוֹם הַרְבִּיעִי שֶׁהָיָה בּוֹ זְמִיר
עָרִיצִים, מְאֹדֶת חֶסֶר. וְקוֹל הַתּוֹר,
- זֶה הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי, שְׁפֹתוֹב
יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם וְגוֹ', לַעֲשׂוֹת
תּוֹלְדוֹת. נִשְׁמַע - זֶה הַיּוֹם
הַשְּׁשִׁי, שְׁפֹתוֹב נַעֲשֶׂה אָדָם,
שֶׁהָיָה עֲתִיד לְהִקְדָּם עֲשִׂיהָ
לְשִׁמְיעָה, שְׁפֹתוֹב כְּאֵן נַעֲשֶׂה
אָדָם, וְכֹתוֹב שֵׁם נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע.
בְּאָרְצָנוּ - זֶה יוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁהוּא
דְּגַמַּת אָרֶץ הַחַיִּים (שֶׁהוּא עוֹלָם הַבָּא,

עוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת, עוֹלָם הַנְּחֻמוֹת).

[נ"א דְּבַר אַחֵר] הַנְּצַנִּים - אֵלוֹ הֵם
הָאֲבוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בַּמַּחְשָׁבָה וְנִכְנְסוּ
לְעוֹלָם הַבָּא וְנִגְנְזוּ שָׁם, וּמִשָּׁם
יֵצְאוּ בַּגְּזִיזוֹת וְנִסְתְּרוּ בַּתּוֹךְ
נְבִיאֵי הָאָמֶת. נוֹלַד יוֹסֵף וְנִטְמְנוּ
בוֹ. נִכְנַס יוֹסֵף לְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה
וְהִצִּיב אוֹתָם שָׁם, וְאֲזַ נִרְאוּ
בְּאָרֶץ וְנִגְלוּ שָׁם. וּמִתִּי הֵם נִרְאוּ?
בְּשַׁעַת שֶׁהִתְגַּלְתָּה הַקִּשְׁת
בְּעוֹלָם. שֶׁהָרִי בְּשַׁעַת שִׁנְרָאִית
הַקִּשְׁת, אֲזַ הֵם מִתְגַּלִּים, וּבְשַׁעַת
הַהִיא עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ לְקַצֵּץ אֶת
הַרְשָׁעִים מִן הָעוֹלָם. לְמָה נִצְלוּ?
מִשׁוּם שֶׁהַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאָרֶץ,
וְאֵלְמָלָא שִׁנְרָאוּ, לֹא הָיוּ נִשְׁאָרִים
בְּעוֹלָם, וְהָעוֹלָם לֹא הָיָה מִתְקַיֵּם.
וּמִי מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם וְגוֹרֵם
לְאֲבוֹת לְהִתְגַּלּוֹת? קוֹל
הַתִּינוּקוֹת שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.
וּבְגַלְל אוֹתָם הַתִּינוּקוֹת שֶׁל
הָעוֹלָם, הָעוֹלָם נִצָּל. כְּנִגְדָם (שִׁיר
א) תּוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ, אֵלוֹ הֵם
תִּינוּקוֹת יְלָדִים עֲלָמִים, שְׁפֹתוֹב
(שְׁמוֹת בַּה) וְעֲשִׂית שְׁנַיִם כְּרַבִּים
זָהָב.

בְּרֵאשִׁית. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח,
(ישעיה מ) שְׁאוֹ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרֵאוּ
מִי בְּרָא אֱלֹהֵי. שְׁאוֹ מְרוֹם עֵינֵיכֶם,
לְאִיזָה מְקוֹם? לְמְקוֹם שֶׁכָּל
הָעֵינַיִם תִּלְוִיִּים בּוֹ, וּמִי הוּא?

הַשְּׁלִישִׁי, דְּכֹתִיב וּתּוֹצֵא הָאָרֶץ כְּדִין נִרְאוּ
בְּאָרֶץ. עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ, דָּא יוֹם רְבִיעִי דְהָהוּ
בִּיה זְמִיר עָרִיצִים, מְאֹדֶת חֶסֶר. וְקוֹל הַתּוֹר,
דָּא יוֹם חֲמִישִׁי, דְּכֹתִיב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם וְגוֹ'
לְמַעַבְד תּוֹלְדוֹת. נִשְׁמַע, דָּא יוֹם שְׁשִׁי דְכֹתִיב
נַעֲשֶׂה אָדָם. דְּהָהוּ עֲתִיד לְמִקְדָּם עֲשִׂיהָ
לְשִׁמְיעָה, דְּכֹתִיב (דף א ע"ב) הָכֵא נַעֲשֶׂה אָדָם,
וְכֹתִיב הָתָם נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע. בְּאָרְצָנוּ, דָּא יוֹם
שַׁבָּת דָּאִיהוּ דוּגְמַת אָרֶץ הַחַיִּים. (שֶׁהוּא עוֹלָם הַבָּא.
עוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת עוֹלָם הַנְּחֻמוֹת).

(נ"א דְּבַר אַחֵר) הַנְּצַנִּים אֵלִין אַנוּן אַבְהֵן דְּעֵאלוּ
בַּמַּחְשָׁבָה וְעֵאלוּ בְּעֵלְמָא דְאִתִּי וְאַתְּגַלְיָנוּ
תַּמָּן. וּמִתַּמָּן נִפְקוּ בַּגְּזִיזוֹ וְאַטְמִירוּ גוֹ (נ"א בַּה)
נְבִיאֵי קְשׁוּט. אִתְּגַלִּיד יוֹסֵף וְאַטְמִירוּ בִּיה,
עֵאל יוֹסֵף בְּאָרְעָא קְדִישָׁא וְנִצִּיב לוֹן תַּמָּן,
וְכִדִּין נִרְאוּ בְּאָרֶץ וְאַתְּגַלוּ תַּמָּן. וְאַיְמַתִּי
אַתְּחִזּוּן, בְּשַׁעַתָּא דְאַתְּגַלִּי קְשֵׁת בְּעֵלְמָא. דְּהָא
בְּשַׁעַתָּא דְקִשְׁת אַתְּחִזּוּ כְּדִין אַתְּגַלְיָן אַנוּן,
וּבַהִיא שַׁעַתָּא עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ עֲדָן לְקַצֵּץ
חִיבִין מְעֵלְמָא. אַמַּאי אֲשַׁתְּזִיבוּ, בְּגִין
דְּהַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאָרֶץ, וְאַלְמָלָא דְנִרְאוּ לֹא
אַשְׁתְּאַרוּן בְּעֵלְמָא, וְעֵלְמָא לֹא אַתְּקִים.

וּמֵאֵן מְקַיֵּם עֵלְמָא וְגַרִים לְאַבְהֵן דְאַתְּגַלְיָן,
קַל יְנוּקֵי דְלַעֲאֵן בְּאוֹרִיתָא, וּבְגִין אַנוּן
רַבִּיִן דְעֵלְמָא, עֵלְמָא אֲשַׁתְּזִיב. לְקַבְּלִיהוּן,
(שִׁיר הַשִּׁירִים א) תּוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ, אֵלִין אַנוּן
יְנוּקֵי רַבִּיִן עוֹלָמִין דְכֹתִיב, (שְׁמוֹת כ"ה) וְעֲשִׂית
שְׁנַיִם כְּרַבִּים זָהָב.

בְּרֵאשִׁית רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח (ישעיה מ) שְׁאוֹ מְרוֹם
עֵינֵיכֶם וְרֵאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהֵי. שְׁאוֹ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם לְאֵן אַתְּר, לְאַתְר דְּכָל עֵינִין
תִּלְיָאֵן לִיה. וּמֵאֵן אִיהוּ, פֶּתַח עֵינַיִם. וְתַמָּן
תִּנְדְּעוּן דְּהֵאִי סְתִים עֲתִיקָא דְקִימָא לְשִׁאלָה.